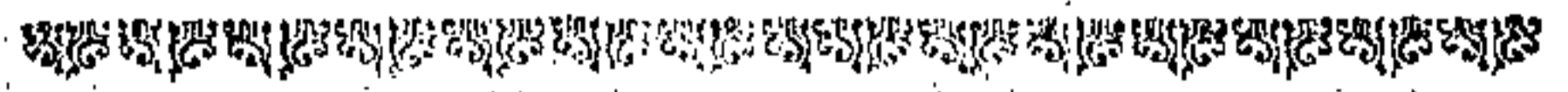

πίας μίτιον, ἢ τῆς ἀδοξίας. τίτις μιμώμεθα ἢ Γερεῖς, ἢ
 Μητέρες, ἢ Παῖδες. οἱ μὲν, εἰς τὴν Ἐλευζάρ τιμὴν τῷ πνεύ-
 ματικῷ Πατρὸς, ἢ λόγῳ, ἢ ἔργῳ τὸ βέλτιστον ἀδείξασ-
 τος. αἱ δὲ, τῆς θυμαίας μητρὸς, ἀληθῶς φιλότινοι φανεί-
 σαι, ἢ Χειρῶν τῆς εἰς αὐτὴν ἀδυσήσασαι, ἵνα ἢ γάμος ἀ-
 γιὰθῃ ἢ τῆς τοιαύτης θυσίας. οἱ δὲ, τῆς ἱερῆς ἀδέμφους
 παίδας, ἢ εὐὴν κούττα δαπανῶντες, ἢ ἐν τοῖς αἰχροῖς
 πάθεσιν, ἀλλ' ἐν τοῖς καὶ τῶν παθῶν ἀγωνίσμασι, ἢ πρὸς
 τὸν καθ' ἡμέραν Ἀντίοχον θυμαίως ἀνδρίζομενοι, πᾶσι μέ-
 λησι πολεμῶντα, ἢ εὐφώρας διαίκοντα. ποθῶ ἢ ἀθληταῖς
 ἔχειν καὶ πάντα καιρὸν καὶ ἔσπον, ἢ θῆος ἅπαν, ἢ ἡλικίαν
 ἀπασαν, ἢ φανερῶς πολεμικῶν, ἢ ἀφανῶς ἐπιβηλομέ-
 νων, καὶ βοηθεῖσθαι μὲν τοῖς παλαιοῖς διηγήμασι, βοη-
 θεῖσθαι δὲ καὶ τοῖς νέοις, ἢ πανταχόθεν ὡσπερ αἱ μέλισσαι,
 συλλέγειν τὰ χρησιμώτατα, εἰς αἷος κηρίε φιλοτεχνίαν καὶ
 γλυκασμόν. ἵνα ἢ ἢ παλαιᾶς ἢ νέας ἀδοκιμῆ. Θεὸς ἐρ-
 ἡμί, ὃ ἐν Ἰεῶ καὶ Πνεύματι δοξαζόμενος, ἢ γινώσκων
 πρὸς ἰδίους, ἢ γινωσκόμενος ἐπὶ τῶν ἰδίων, ὁμολογέμενός τε
 ἢ ὁμολογῶν, δοξαζόμενος καὶ δοξάζων ἐν αὐτῇ τῇ Χει-
 ρῶ, ἢ ἢ ἢ εἰς τῆς αἰῶναις. Ἀμὲν.

ΤΕ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΟΝ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΥ.

Ἀδελφὸν Ἐπιπέφιος, ἀελόντων ἔτι τῶν γονέων.

Ο Γεθέ με ἴσως, ὡ φίλοι καὶ ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες, τὰ γλυ-
 κῶ καὶ πορᾶγμα, καὶ ὄνομα, θρυλικὸς ἐπιβαλέντα τῶ ἀ-
 πελθόντι καὶ ὄδυμῶς, ὑποδέχεται ποροθύμως τὸν λόγον,
 ἢ μακρὰς δαυτεῦντα καὶ κομφῶς λόγους, οἷς οἱ πολλοὶ χαί-
 ρουσι. καὶ οἱ μὲν εἰς συμπανθήσαντες καὶ σιωθρήσαντες πα-
 ρισκῶσθε, ἢ ἐν τῇ ἐμῶν πάθει τὰ οἰκεία δακρύσητε, ὅσους
 τι

τί τοιοῦτόν ὄντι, καὶ σοφίσθητε τὸ ἀλγὺν ἐν φιλικαῖς πάθεσιν,
 οἱ δὲ ὡς τὴν ἀκόλῃ ἐσιάσονται, καὶ ἡδίες ἐσόμενοι. ἤρῳα
 γὰρ ἡμᾶς ὁπίδειξεν ποιήσασθαι καὶ τὴν συμφορὰν, οἷά ποτε καὶ
 τὰ ἡμέτερα, καὶ ἡμετέρας ἡμῶν ἱκανῶς πῶς εἴποι καὶ τῆς ὕλης,
 καὶ τὰ πῶς λόγως φιλότιμοι, πρὶν ἀναβλέψαι πρὸς τὸν ἀλη-
 θῆ λόγον καὶ ἀνωτέτω, καὶ πάντα δέοντες Θεῷ, παρ' ἐπιπύ-
 πτε, Θεὸν ἀπ' ἐπιπύτων λαβεῖν. μηδαμῶς, μὴ τὸ πῶς ἡ-
 μῶν ὑπολάβητε, εἴτε ὑπολαμβάνειν βέλτερον δεξιόν. καί
 γὰρ θρηνήσομεν τὸν ἀπελθόντα πλέον ἢ καλῶς ἔχει, οἱ γι-
 μνοὶ τῶν ἄλλων τὰ τοιαῦτα ἀπαδεχόμεθα, ἕτε ἀπαινεσόμε-
 θα πέρα τῶν μέτρων καὶ ἀρέσκοντες, καίτοι γὰρ δῶρον φίλον καὶ οἰ-
 κειότατον, εἰπέρι ἄλλο, τῶν λογίων λόγος, καὶ τῶν διαφορών
 πρὸς ἀγαπήσαντι τὸς ἑμῶς λόγως, ἢ ἀφημία, καὶ ἡ δῶρον
 μόνον, ἀλλὰ καὶ χάρις ἀπῶρον χάριτων δικαιοτάτων. ἀλλ'
 ὅσον ἀφοσιώσασθαι τὸν πῶς πῶς νόμον, καὶ δεικνύσαντες καὶ
 θαυμάσαντες. εἰδὲ γὰρ τὸ ἔξω τῆς κατ' ἡμέρας φιλοσοφίας,
 μνήμη τε γὰρ δικαίων μετ' ἐγκωμίων, καὶ ὅτι νεκρῶ φησι, κα-
 τὰ γὰρ δαίμνα, καὶ ὡς δεῖνα πάχων ἐν ἁρξαι θρηνῶν, ἵσθη
 ἀαληθισίας χαρίζων ἡμᾶς καὶ ἀμετρίας, τὸ μὴ τὸ ἡδὴ,
 τῆς τε ἀνθρωπίνης φύσεως τὴν ἀδείειαν ὁπίδειξαι, καὶ τὴν
 τῆς ψυχῆς ἀξιώματος ὑπομνήσομεν, καὶ τὴν ὀφειλομένην τοῖς
 ἀλγῶσι πῶς ἀκλῆσιν ὁπίδειξαι, καὶ μεταθήσομεν τὴν ἀν-
 πύτην ἀπὸ τῆς σαρκὸς καὶ τῆς ἀρξαιαίων ὁπί τὰ πνευματικά
 καὶ αἰδέα. Καίσαρ Πατέρες μὲν, ἴν' ἐντεῦθεν ἀρξαιαί,
 ὄθον ἡμῖν ἀρετῶδες αἶον, ἕς πρὸς γινώσκετε, καὶ ὡς τὴν
 ἀρετὴν καὶ ὄρωντες καὶ ἀκείοντες, ζήλητε καὶ θαυμάζετε, καὶ δι-
 γείθε τοῖς ἀγνοῶσιν, καίπερ τίτες εἰσὶν ἀνθρώπων, ἄλλο
 ἄλλοτι μέρος ἀπολαμβάνοντες. ἐπεὶ μὴ πάσαι τὸν αὐτὸν οἰοῖ-
 τε, μηδὲ μᾶς γλώσσης τὸ ἔργον, καὶ σφόδρα τις ἡ τῶν φι-
 λοπρωπῶν καὶ φιλοτίμων. οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπαρ-
 χόντων εἰς ἀφημίαν, εἰ μὴ πῶς πῶς εἶναι δοκῶν τὰ οἰκεία

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ 1267

θαυμάζων, οὐ μέγιστον ἀπάντων, καὶ ὡς ἄλλοι, ἀλλὰ
 μόνον ὄξιν ἢ δ' αἰέβεια· τῆς σεμνῆς τῆς δειλῆς καὶ πρῆξις· ἔχ
 ἔχ ἥπτον δι' ἀρετῶν αἰδέσιμους, ἢ δ' αἰετῆς, ὡς τὸ αὐτὸ
 σώματα χόνην κέκμηκεν, αἰ ψυχὰ δὲ Θεῷ νεάζουσιν. Πα-
 τὴρ μὲν ἐκ τῆς ἀγριότητος καλῶς ἐγκουφισθεὶς εἰς τὴν καλ-
 λιλίαν, καὶ τὸ ἔσθον κοινωνήσας τῆς πίστεως, ὡς καὶ ἄλλοι
 ἐγκουφίζουσιν πρὸς δουλείαν, καὶ θεραπείαν ἐγκουφισθεὶς ψυ-
 χῶν, ὑψηλῶς τὸ λαὸν τῶδε προκαθεζόμενος, Ἄρα ἄν τις δει-
 ρός, ἢ Μωϋσῆς Θεῷ πλησιάζει ἠξιομύθος, καὶ θεῖον φωνῶν
 χορηγεῖν τοῖς ἄλλοις ἰσαμύθους πέρρωθεν· πρῶτος, ἀόργη-
 τος, γαλλῶς τὸ εἶδος, θερμὸς τὸ πνεῦμα, πολὺς τὸ φαινό-
 μενον, πλεσιώτερος τὸ κρυπτόμενον· τί αὖ ὑμῖν ἀναζωγρα-
 φοῦν τὸ γινωσκόμενον; ἔδε ἦν εἰ μακρὸν ἀπατείνοντο λό-
 γον, εἰπομεν αὐτὶ τὸ ἔσθον, ἔσον ἄξιον, καὶ ὅσον ἕκαστος συ-
 νεπίσταται καὶ ἀπαιτεῖ τὸν λόγον, καὶ βέλτιον τοῖς ὑπονοίαις
 τῶδε χαρεῖν, ἢ τῶ λόγῳ τὸ πολὺ τῶδε μίσηται τῷ θαύμα-
 τος· μήτηρ δὲ ἀπόθεν μὲν ἐκ πορροῦτων καθερμασθῆναι Θεῷ,
 καὶ κληρὸν ἀναγκαῖον ἐκ εἰς ἑαυτὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς εἰς αὐ-
 τῆς κατέγεσσα τὴν δ' αἰέβειαν, εἰς ἀγίας ἀπαρχῆς ὄντως εἰ-
 γνη φύρμα· τὸ ἔσθον δὲ αὐτὸ ἀυξήσασθαι καὶ πλεονάσασθαι,
 ὡς ἡδὴ τισὶ (φθέγγομαι γὰρ, εἰ καὶ τεληρὸς ὁ λόγος) μηδὲ
 τὴν τῷ ἀνδρὸς τελειότητα ἑτέρη· τινός, ἢ ταύτης ἔργον γινέ-
 σθαι, πισθουσαί τε καὶ ρηθουσαί, καὶ, ὡς τὸ θαύματος, ἀ-
 θλον αἰέβειας δοθουσαί μείζονα καὶ τελειότεραν αἰέβειαν.
 φιλόπαιδες ἄμφω καὶ φιλόχριστοι, τὸ τῶδε δοξότατον, μάλλον
 δὲ φιλόχριστοι πλέον, ἢ φιλόπαιδες· οἷς γὰρ καὶ ἰσὺ τέκνων μίε-
 τισ ἀπολαύσις ἔστι, τὸ ἀπὸ Χριστοῦ καὶ γινώσκεισθαι καὶ ὀνομάζε-
 σθαι· καὶ εἰς ἀπαιδίας ὄρος ἢ ἀρετῆ, καὶ ἢ τὸς τὸ κρείττον οἰ-
 κείωσις· εὐσπλαγχοι, συμπαθεῖς, ἀρπάζοντες τὰ πολλὰ
 σιγῶν, καὶ λησῶν, καὶ τῶ κοσμοκράτορος, ἐκ τῆς παροικίας εἰς
 τὴν κατοικίαν μετασκαζόμενοι, καὶ κληρὸν μέγιστον τοῖς

πασι τὴν ἐκείθεν λαμπρότητα θεταυρίζοντες. ἔπειτα οἱ
 εἰς λιπαρὸν ἴφθασαν γῆρας, ὁμότιμοι καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν
 ἡλικίαν, καὶ πλήρεις ἡμερῶν τῶν τε μεμνησῶν ὁμοίως, καὶ τῶν
 λυομένων. ὅθεν πᾶσιν ἑκάτερος ἐκ ἔχων τὰ πρῶτα τῶν
 ἐπι γῆς, παρ' ὅσον ὑπ' ἀλλήλων εἰς τὸ πρῶτεον ἐκάλυπτο,
 καὶ πάσης ἀδαιμονίας μέτρον ἐπλήρωσαν, πλὴν τῆς τε-
 λούταιας ταύτης, ὡς αὐτοὶ οἰκιστῆς, εἴτε δοκιμασίας καὶ
 λέγειν, εἴτε οἰκονομίας. ἡ δὲ ὄξιν, ὡς ὁ ἐμὸς λόγος, τὸ
 σφαιρωτέρον τῶν παιδῶν δι' ἡλικίαν προσημνάντες, ἔπος
 ἤδη καταλύσαι τὸν βίον ἐν ἀσφαλείᾳ, καὶ πρὸς τὰ ἄνω παροί-
 κησθαι μετατεθῆναι. καὶ ταῦτα διήλθον, ἐπὶ τῆς ἐγκωμιάσαι
 βυλομύθου, ἐδὲ ἀγνοῶν, ὅτι μόλις αὐτὴ τῆς ἀξίας ἐφίκοιτο,
 καὶ ὅλως ὑπόθεσιν λόγῳ τῶν πῶτων ἔπαινον ἐνσητάμηνος, ἀλλ'
 ἔν' ἐπιδείξαιμι ἐκ Πατέρων ὀφειλομένην Καισαρίῳ τὴν ἀρε-
 τὴν. καὶ μὴ θαυμάζητε, μηδὲ ἀπισήτε, εἰ τοιούτων τυχόν
 ἄνητόρων, τοιούτων ἑαυτὸν παρέχον ἔπαινων ἀξίον. ἀλλὰ
 πρῶτον, εἰ πρὸς ἑτέρας εἶδε, τῶν οἰκείων καὶ τῶν ἐγγύθεν
 ἀμελήσας ὑποδειγμάτων. τὰ μὲν δὴ πρῶτα τοιαῦτα, οἷα
 προσήκου εἶναι τοῖς ὅπως εὖ γεγυνοῦσι, καὶ καλῶς βιώσασθαι
 μάλασιν. ἵνα δὲ τὰ ἐν μέσῳ συμπέμω, κάλλος καὶ μέγεθος,
 καὶ τὴν ἐπι πᾶσι τῶ ἀδρός χάριν, καὶ ὡς περ ἐν φθόγγοις ἀαρ-
 μοσίαν, ὅτι μηδὲ πρὸς ὑμῶν τὰ τοιαῦτα θαυμάζειν, εἰ καὶ
 τοῖς ἄλλοις καὶ μικρὰ φαίνεται, πρὸς τὰ ἐφεξῆς βαδίζοντα
 λόγῳ, καὶ ἂν μηδὲ βυλομύθῳ ὀδραλίπτερον ῥάδιον. ὑπο δὲ τοῖς
 τοῖς ἡθεσι φασάντες καὶ παιδωθέντες, καὶ τοῖς ἑνταῦθα μα-
 θήμασιν ἱκανῶς ἐνασκηθόντες, ἐν οἷς ἐκείνος τὰ χειρὸς καὶ με-
 γέθει φύσεως, ἐδ' αὐτοὶ εἰποι τις ὅσον ὑπὸ τῆς πολλῆς καὶ ὡς
 πῶς ἀδακρυτὴ τὴν τῆτον παρέλθω μνήμην, καὶ μή με ἀφι-
 λόσοφον ἐλέγξῃ τὸ πάθος παρὰ τὴν ὑπόθεσιν; ἀλλ' ἐπειδὴ
 γε ἀποδημίας καιρὸς ἐδόκει, καὶ τότε πρῶτον ἀπ' ἀλλήλων ἐ-
 χίθημεν, ἐγὼ μὲν τοῖς καὶ Παλαισίνῳ ἐγκατεμείνας παι-

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ. 269

δούλοισι ἀδελφοῖσι τότε, καὶ ῥητορικῆς ἔρωτα, ὁ δὲ τὴν Ἀ-
 λαξάνδρην πόλιν καταλαβὼν παντοίας παιδείας, καὶ τότε,
 καὶ καὶ ἑσάτη καὶ δοκῶσα ἐργασίῳ. τί πρῶτον, ἢ τί μέ-
 γιστον εἶπω τῶν ἐκείνων καλῶν; τί δὲ παρεῖς, μὴ τῶν μεγί-
 σω ζημιώσω τὸν λόγον; τίς μὲν ἐκείνων διδασκάλους πισότε-
 ρος; τίς δὲ ἤλιξι προσφιλέστερος; τίς μὲν μάλλον ἀπέφυγε
 τὴν τῶν μοχθηρῶν ἐταιρίαν καὶ ὁμιλίαν; τίς δὲ τῆ τῶν βελ-
 τίτων ἑαυτὸν προσέθηκε πλείον, ἄλλοις τε, καὶ τῶν ἐκ τῆς
 πατρῴδος τοῖς εὐδοκιμωτάτοις καὶ γνωσιμωτάτοις, εἰδὼς ἕδε
 τῶτα φέρειν μικρὸν εἰς ἀρετὴν, ἢ κακίαν, τὰς σιωπίας; ὅ-
 ῶν, τίς μὲν ἀρχῶν ἐκείνων τιμωτέρως; τίς δὲ τῆ πόλεως
 πάσῃ; καίτοιγε δεῖ τὸ μέγεθος πάντων ἐγκρυπτομένων,
 ἢ ἐπιπροσώπῃ γνωσιμώτερος, ἢ ἐπιπροσώπῃ σιωπίας ἐξελφάνε-
 ρος; ποῖον μὲν εἶδος ἢ ἐπὶ πᾶσι παιδείας; μάλλον δὲ
 ποῖον, ὡς ἕδε μόνον ἕτερος; τίς δὲ παρῆκε ἐγγύς αὐτῶν
 εὐνοίας, καὶ καὶ μικρὸν; μὴ ὅτι τῶν κατ' ἑαυτὸν καὶ τῆς αὐτῆς
 ἡλικίας, ἀλλὰ καὶ τῶν νεωτέρων καὶ παλαιότερων ἐν τοῖς
 μαθήμασι; καὶ πάντα εἰς εὐδαιμονίαν, καὶ ἀπὸ πάντων ἕ-
 καστον, τὰς μὲν πτωχὸς τὴν φύσιν, φιλοπονίᾳ νικήσας, τὰς
 δὲ ἡλικίας τὴν ἀσκησιν, διακοίᾳ ὀξύτητι, μάλλον δὲ τὰ χει-
 ρὰ τὰς ταχεῖς, ἀσπιδῆ δὲ τὰς φιλοπόνους ἰσχυρῶν, καὶ τὰς
 κατ' ἀμφω δεξιὰς ἀμφοτέροις. γεωμετρίας μὲν γε καὶ ἀστρονο-
 μίας, καὶ τῆς ὀπτικῆς τοῖς ἄλλοις παιδείας, ὅσον καὶ
 σιμὸν ἐκλεξάμενος (τῶτο δὲ ἰὼ, ἐκ τῆς τῶν ἑραρίων διαρμω-
 σίας καὶ τάξεως, τὸν δημιουργὸν θαυμάσαι) ὅσον βλαβεροῦ
 καύτης, δειψύτη, ἢ τῆ φορᾶ τῶν ἄστρον, διδῶν τὰ ὄντα καὶ
 τὰ γινόμενα, ὡς οἱ τὴν ὁμόθελον ἑαυτῆς κτίσιν, ἐπαίσα-
 τος τῶν κτίσαντες, ὅσῳ δὲ καὶ τ' ἄλλα πάντα ὡσπερ εἰκὸς ἢ
 ἀνατιθεῖς, καὶ πᾶσι τῶν κινήσιν. ἀειθρῶν δὲ καὶ λογισμῶν,
 καὶ τῆς θαυμασίας ἰατρικῆς, ὅση τὰ φερόμενα καὶ κρᾶσεις,
 καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν νοσημάτων φιλοσοφεί, ὡς τε τὰς ρίζαις
ἀνα-

ἀειρεμύαις συσκευόπτειν καὶ τὰ βλασφημίατα. τίς ἔτιος ἀ-
 μαθῆς ἢ φιλόνομος, ὡς ἐκείνω δοῦναι τὰ δόγματα, καὶ μὴ ἀ-
 γαπῶν, εἰ μετ' ἐκείνον οὐδὲν ἀειθροῖτο, τὸ παρσβεῖον δὲ
 τοῖς δούτεροις φερόμενος, καὶ πάντα ἐ λόγος ἔστιν ἀμάρτυρος.
 ὅτι Ἐῶατε ὁμᾶ λήξαι καὶ Ἐσπείριος, καὶ ὅστω ἐκείνος ἐπὶ ἡλ-
 θυν ὕστερον, ἐπίσημοι σῆλαι τῆς ἐκείνου παιδείσεως. ἐπεὶ
 δὲ πᾶσαν ἀρετὴν τε καὶ μάθησιν, ὡς περὶ μεγάλη φορτὶς πω-
 τοδαπλῶ ἐμπορεῖται, εἰς μίαν τὴν ἑαυτῶ ψυχῶν συλλεξάμε-
 νος, ἔφη τὴν ἑαυτῶ πόλιν ἐσέλατο, ὡς αὐτὸ καὶ τοῖς ἄλλοις
 μεταδοῖν τῶν καλῶν ἀγαθῶν τῆς ἑαυτῶ παιδείσεως, ὅταν
 δά τι καὶ συλλεξῆται πρᾶγμα θαυμαστόν, ἔδωκε δὲ οἷον (καὶ
 ἄν ἐμὲν μάλιστ' πάντων ἀφαιρῆται τὸ μνημονοῦσθαι, καὶ ἡ-
 μάς αὐτὸ ἡδίστα νοησείεν) ἐν βραχεῖ διηγήσασθαι. πύχιστο
 μὲν ἢ μήτηρ, ἀχλὺ μὲν πικρὰ καὶ φιλόπαιδα, ὡς περὶ
 ἐξέπεμψεν ἀμφοτέρως, ἔπειτα καὶ σὺν ἄλλοις ἐπανελθόντας
 εἶδεν. ἔκωσις γὰρ ἐδοκίμησεν, καὶ εἰ μὴ τοῖς ἄλλοις, μὴ δὲ
 γ' ἐν, ἀχλὺς καὶ θάλασσαν ἀξίω σὺν ἄλλοις ὁρώμενοι, ἢ τὴν
 κακῶς ὑπὸ τῷ φθόνῳ ἀλυθῆσα. ὅθεν δὲ ἔτι πενήσαντος,
 ὅς ἀνεῖ δικαίας ἀχλὺς, καὶ φίλτρον τιμῶν γονέων εἰς παῖδας
 ἀγνωμόνας, ὅς ἀδελφίας ἐπινοίας ἐδὲ σιωπῆματος, ὁ μὲν
 ὑπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ δὲ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸν αὐ-
 τὸν χρόνον, εἰς τὴν αὐτῶν πόλιν, ὁ μὲν ὑπὸ γῆς, ὁ δὲ
 ὑπὸ θαλάσσης κατήραμεν. ἢ πόλις δὲ τὸ Βουζάντιον, ἢ τὴν
 προκαθεζομένην τῆς Ἑυρώπης πόλις, ἐν ἣ τὸν αὐτὸν Κτιστῆρα
 κλέος, καὶ πολλὰ χρόνια διαλθόντος, ἠνέγκαστο, ὡς τε δημο-
 σίας τιμῆς αὐτῶ καὶ γάμον τῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς Συγκλητῆ βα-
 λῆς μετασίαν πορτεθῆναι, καὶ πρὸς Βασιλέα παρσβεῖαν ἐ-
 λθῆναι τὸν μέγαν, ὑπὸ ποινῆ δόγματος τὴν ἀπᾶν πόλιν τῶν
 ἀπᾶν λογίων κοσμηθῆναι τε καὶ τιμηθῆναι, εἴτι μέλει αὐ-
 τῶ τῆ ἀπᾶν ἀληθείας εἶναι, καὶ τῆς ἐπανυμίας ἀξίαν. καὶ
 αὐτὸ παρσβεῖαν πᾶσι τοῖς ὑπὸ αὐτῆς διηγήμασι, τῶν Κτισ-

σαείω καλωπίζεσθαι, ἢ ἰατρῶ ἢ οἰκίῳ. καί τοιγε, μὲν
 πῆς ἀλλης λαμπορότητος πολλοῖς ἢ μεγάλοις ἀθροισμῶν ἀν-
 δράσιν, κατὰ τε φιλοσοφίαν, κατὰ τε τὴν ἄλλω παιδύσειν.
 ἀλλὰ τὸ μὲν ἰκνωῶς, τότε δ' ἐν τῷ χρόνῳ, τοῖς μὲν ἄλλοις
 σωτυχέα τις ἔδοξεν ἀλογος ἢ ἀναίτιος, οἷα φέρει πολ-
 λά τὸ αὐτόματον ἐν τοῖς ἡμετέροις, τοῖς δὲ φιλοθέοις ἢ λίαν
 εὐδὴλον ἰὼ, μὴ ἄλλοτι τὸ συμβαῖν εἶνε, ἢ γορέων θεοφιλῶν
 ἔργον, ἐπ' αὐτῆς ἢ θαλάττης πρὸς παῖδας συναγόντων, εἰς μίαν
 ἀρχῆς ἐκπλήρῳσιν. φέρε μὴ δὲ τῆς Καίσαρος καλῶν πατρ-
 ρέλθωμεν, ὅ τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως μικρῶν, ἢ εὐδὲ μνήμης
 ἀξίον, ἐμοὶ δὲ ἢ τότε ἢ καὶ μέγιστον ἔδοξεν, εἴπερ τῆς ἡμετέρας
 κείῳ ἢ φιλαδελφίας, ἢ ἐπαύσθαι τιθεῖς ἐν πρώτοις, ὅ-
 πάντες αὐτῶν ἐκείνῳ ἐκδηγῶμαι. κατεῖχε μὲν αὐτὸν αἷς ἐπ-
 ποῦσιμαῖς ἢ πόλεις, ἢ εὐδ' αὐτῶν εἴτε ἄλλοι, μεθήσειν ἔφα-
 σκεν. ἐγὼ δὲ ἀθέλων ἴχυσαι, ὅ πάντα Καίσαρος πολὺς
 ἢ τίμιος, ἢ τοῖς γονεῦσι τὴν ἀρχὴν πληρῶσαι, ἢ τῆς πατρ-
 ρίδι τὸ χρεός, ἢ ἑμαυτῶν τὸν πόθον. λαβὰν πῆς ὁδῆς κοινῶ-
 νον ἢ συνέμπορον, ἢ ποροτιμηθεῖς ἐ πόλεων ἢ δῆμων μόνον,
 εὐδὲ τιμῶν ἢ πόρων, οἱ πολλοὶ ἢ πολλαχόθεν. οἱ μὲν συνέρ-
 ρεον ἐκείνῳ, οἱ δὲ ἢ ἠλπίζοντο, ἀλλὰ ἢ αὐτῶν τῶ Βασιλέως χρε-
 ὶον, ἢ τῆς ἐκείθεν ἐπιταγμάτων. εἰπεῖθ' ἐγὼ μὲν φιλοσο-
 φεῖν διέγνων, ἢ πρὸς τὸν αἰὼν βίον μεθαρμοδιῶναι, ὥστε ῥ-
 τινε βαρυνῶν φεαστότην ἢ ἀρρώσθημα χαλεπὸν, πᾶσιν φιλοτι-
 μίαν ἄποσσεισάμενος. μᾶλλον δὲ ὅ μὲν πόθος πρῶτον βύτερος, ὅ
 δὲ βίος ὑστερος. τὸν δὲ πᾶν πρῶτα τῆς παιδύσεως ἀναθεύει τῆ
 ἑαυτῶ πατρῴου ἢ θαυμαστέτα τῆς πόρον ἀξίως, μὲν τῶν,
 δόξης ἐπιθυμία, ἢ τῶ πρῶτα πρὸς τὴν πόλεως, ὡς ὁ μέγας
 συνέπειθε, τοῖς βασιλείοις δίδωσι, ἐπαῖν μὲν ἢ μίαν φίλα
 παιδύται, ἢ καὶ γράμματα (ἢ γὰρ ἀπολογησομαι πρὸς ὑμᾶς...) ὅτι
 πολλῶν τετάχθαι πρὸς Θεῶν κρείττον εἶναι δοκεῖτε ἢ
 ὑφιλότερον, ἢ πρὸς τῶ πᾶσι Βασιλεῖ τῶ πρῶτα φέρεσθαι. ἢ
 μὲν

μὴν ἀξιός γε μέμψεως· φιλοσοφεῖν μὲν ἤδ' ὅσα μέγιστον, τὸ
 σέπω καὶ χαλεπώτατον, καὶ ἐκ πολλῶν τὸ ἐγχείρημα, εἰδὲ ἀλλ
 λων, ἢ τῶν ὑπὸ τῆς θείας προκεκλημένων μεγαλονοίας, ἐκ
 τοῖς προφημεσίαις καλεῖς χεῖρα δίδωσιν. Ἐμικρὸν δὲ εἶτι
 τὸν δεύτερον προσησάμενος βίον, καλοκἀγαθίας μεταποιῶ
 το, καὶ πλείω λόγον ἔχει Θεῶ καὶ τῆς ἑαυτῆ σωτηρίας, ἢ τῆς
 κάτω λαμπρότητος. καὶ τὴν μὲν ὡς σκλήρην προβάλλοιτο,
 ἢ τι προσωπεῖον τῶν πολλῶν καὶ προσκυύρων, τὸ τῆ κόσμω τέτα
 δραμα ὑποκεινόμενος, αὐτὸς δὲ ζῶσι Θεῶ μὲν τῆς εἰκότος, ἢ
 οἶδε παρ' ἐκείνους λαβῶν καὶ ὀφείλων τῆ δαδωκότι. ὅπερ ἀμέλει
 καὶ Κρισάριον διανοηθέντα γνώσκω· τίττεται μὲν ἤδ' τὴν
 πρῶτον ἐν ἰαξοῖς τάξι, εἰδὲ πολλῶν πόνων προσδεηθεῖς,
 ἀλλ' ἐπιδείξας μόνον τὴν παιδύσιν, μάλλον δὲ βραχυώτι
 να τῆς παιδείας πρόλογον, καὶ τοῖς φίλοις τῆ Βασιλέας
 εὐθὺς ἀειθρόμενος, τὰς μεγάλας καρπῶται τιμάς. ἀμι
 θον δὲ τὴν τῆς τέχνης φιλανθρωπίαν τοῖς ἐν τέλει ποροίθη
 σιν· εἰδὼς εἰδὲν ἔπος, ὡς ἀρετὴν, καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς καλλίσταις
 γνώσκεισθαι ποροῦσθαι εἰς τὸ ἐμποροῦσθαι· καὶ ὡν τῆ τάξει δότυ
 ρος ἰὼ, τέτων καὶ πολὺ πωλυῶ τῆ δόξῃ. πᾶσι μὲν ὡν δὲ
 σωφροσύνη ἐπέραςος, καὶ δὲ τῆτο τὰ τίμια πισυόμενος,
 καὶ μηδὲν Ἰπποκράτης ὀρκισῆ ποροδεόμενος, ὡς μηδὲν εἶναι
 καὶ τὴν Κράτης ἀπλότητε ποροσ τὴν ἐκείνους θεωρητέον, πᾶ
 σι δὲ πλέον, ἢ καὶ τὴν ἀξίαν αἰδέσιμος, μεγάλων μὲν ἀπ
 τῶ παρόντων ἀξίόμενος, μειζότων δὲ ἀξίος εἶναι τῆ ἐπι
 ζομῶν κεινόμενος, τοῖς τε βασιλευῶσιν αὐτοῖς, καὶ ὅσοι τὰ
 πορώται μετ' ἐκείνους ἔχουσι. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι μήτε ὑπὸ τῆς
 δόξης, μήτε ὑπὸ τῆς ἐν μέσῳ εὐφῆς, τὴν τῆς ψυχῆς εὐγέ
 νεια διεφθάρη. ἀλλὰ πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπαρχόντων αὐ
 τῶ, πρῶτον ἰὼ εἰς ἀξίωμα Χριστιανὸν καὶ εἶναι καὶ ὀνομάζε
 σθαι, καὶ πάντα ὁμῶ παιδείας ἐκείνους καὶ λῆρος, πρὸς ἐν τῆτο
 κεινόμενα· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ὡς ἐπὶ σκλήρῃς καὶ ἄλλοις παιδείας
 τὰ

πέχιστα πηγυμμένης τε καὶ καταλυομένης· πύχα δὲ φθειρομένης ῥαῖον, ἢ συμισαυμένης, αἷς εἶναι ἰδεῖν ἐκ τῆς πολλῶν τῶ βίβη μεταβολῶν, καὶ τῆς ἀνω καὶ κάτω μεταπιπτύσεως δὲ πειρίας. μόνον δὲ ἴδιον ἀγαθὸν εἶναι καὶ ἀδύνατον ἀσφαλῶς, τὴν δὲ ἀσέβειαν· ταῦτα Καισαρίῳ ἐφιλοσόφειτο καὶ τῆς χλανίδι. ταῦταις καὶ συνέζησε ταῖς ἐννοίαις, καὶ συμαπήληθε μείζων τῆς φαινομένης εἰς τὸ κοινὸν ἀσέβειας, Θεῷ γνωρίζων καὶ παρῆσας τὴν καὶ τὸν κρυπτόν ἀνθρώπον. καὶ εἰ μὴ δεῖ πάντα παρῆσαι, τὴν ποροασίαν τῆς ἐκ γῆρας ἀτυχησάντων, τὴν ὑπεροφίαν τῆς τύφης, τὴν πρὸς τῆς φίλης ἰσοτιμίας, τὴν πρὸς τῆς ἀρχόντης παρῆσιαν, τῆς ὑπὲρ ἀληθείας ἀγῶνας καὶ λόγους, εἰς πολλακίς καὶ πρὸς πολλὰς συμαεήσατο, καὶ λογικῶς μόνον, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀσέβως τε καὶ θαυμάως, ἐν αὐτῇ πᾶσι πᾶσι εἰπεῖν τῆς ἐκείνης τὸ γνωσιμώτατον. ἐλύσα κατὰ ἡμῶν Βασιλεὺς ὁ δημοσύνυμος, καὶ κατὰ ἑαυτῶν πρῶτον μακρῆς, ἐκ τῆς εἰς Χριστὸν ἀθετήσιως, ἀφόρητος ἡδὴ καὶ τοῖς ἄλλοις βῶ· ἐδὲ ὅτι ἴσῳ τοῖς λοιποῖς χριστομάχοις, μεγαλοφύχως ὑποσηκφόμυρος εἰς τὴν ἀσέβειαν, ἀλλὰ κλέπτων τὸν διαγμὸν ἐν βῆπεικείας πλάσματι, καὶ κατὰ τὸν σχολιὸν ὄφιν, ὅς τὴν ἐκείνην κατὰ πέχε φυχίῳ, παντοίας μηχαναῖς ὑποσῶν πρὸς ἀθλίς, εἰς τὸ ἑαυτῶν βάραθρον· καὶ τὸ μὲν πρῶτον αὐτῶν τέχνασμα τε καὶ σέφισμα, ἵνα μηδὲ τῆς ἐπὶ τοῖς ἀθλοῖς τιμῆς τυγχανώμεθα (ἐφθόνηι τῶ καὶ ταύτης Χριστιανοῖς ὁ γῆν' ἀδελφῆ) πάχοντα, ὡς Χριστιανῆς, ὡς κακέργης κολάζεσθαι. τὸ δὲ δεύτερον, πειθῆς ὄνομα ποροεῖναι τὰς γινομῶν, μὴ τυρκενέδος, ὡς αὐτῶν μείζον ἢ τῶ κινδυνῶν τὸ τῆς αἰχμῶν, αὐθαρέτως χαρῶσι πρὸς τὴν ἀσέβειαν· καὶ τῆς μὲν χήμασι, τῆς δὲ ἀξιώματι, τῆς δὲ ὑποχέσσει, τῆς δὲ παντοίας τιμῆς ὑφιληθῆμος, ὡς καὶ δὲ βασιλικῶς ποροεῖναι, ἀλλὰ καὶ λίαν δολοπεπῶς, ἐν ταῖς ἀπάντων ὄφεισι, πᾶσι δὲ τῆς γοντεῖα τῆς λόγων, καὶ τῆς κατὰ ἑαυτὸν ὑποδείγματι, ὅτι πολλοῖς πειράται καὶ Καισαρίῳ.

φῶ τῆς ἀφραδελφίας καὶ τῆς ἀνοίας. εἰ καὶ αἰεὶ ὄντα
 ἀδελφὸν ἐμὸν, καὶ τῶν γονέων τύπων, συλήσειν ἵλπισεν, ἀλλ'
 ἕνα μικρὸν παραλείψω τῷ λόγῳ, καὶ καταξυφῆσω τὸ δι-
 γήμιον, ὡς οἱ παρόντες τῷ θεάματι, εἰσῆει μὲν ὁ φωνή-
 θης ἐκεῖνος, τῷ τῷ Χριστῷ σημείῳ φραξάμενος, καὶ τὸν μέγα
 λόγον ἑαυτῷ προσβαλλόμενος, πρὸς τὸν πολὺ ἐν ὄπλοις καὶ
 μέγιστον ἐν λόγων δεινότητι. εἶδεν δὲ καταπλαγεῖς πρὸς τὸν
 ὄψιν, εἶδεν δὲ δεινότητι καταβαλὼν τὸ φρονήματος. ἀθλητῆς
 ἐπιμοσίου καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ πρὸς τὸν ἐν ἀμφοτέροις δυνατὸν
 ἀγωνίζεσθαι· τὸ μὲν ἐν σάδιον ποιῶν, καὶ ὅπως δ' ὁσέβειας
 ἀγωνιστῆς πρῶτος, καὶ ἀγωνοθέτης, εἶδεν μὲν Χριστὸς τοῖς
 ἑαυτῷ πάσχει πρὸν ἀθλητικῶν ἐξοπλίζων· ἐκεῖθεν δὲ δεινὸς
 τίρατος, τῇ τῷ λόγων οἰκειότητι προσκαίνων, καὶ τῷ τῷ
 ἐξουσίας ὄγκῳ δεδιγμένους. θεάτρον δὲ ἀμφοτέρωθεν, τῷ
 τε τῇ δ' ὁσέβειας λειπομενίων ἐτι, καὶ τῷ ὑπ' ἐκείνου σωτηρια-
 μόνων· ὅσην καὶ κατ' αὐτοῖς διδοσκοπῶντων, ὅς τις νικῶ-
 σαι πλείω τῶν ἀγωνίαν ἔχόντων, ἢ πρὸς ἑς τὸ θεάτρον
 ἀρ' ἐκ ἐδείξαι πρὸς Καίσαρος, μήτι πάθῃ τῆς ἀποθυμίας
 ἀνάξιον; ἀλλὰ θαρσεῖτε· μὴ Χριστῷ γὰρ ἡτίμηται τὸν Κόσμον
 νικῆσαντος. τὰ μὲν ἐν καθ' ἕκαστον πάντοτε ρηθῶντων, καὶ
 κοροτεθῶντων ἐκδιηγείσθαι τὰ νῦν, ἐγὼ μὲν εὐ ἴσα τῷ πατρὶ
 αὐτῷ ἐτιμωσάμενος. καὶ γὰρ καὶ λογικὰς τινὰς ὅσιν ἄς ἔχει σφοδρὰ καὶ
 κομφείας ὁ λόγος, ἐμοὶ γὰρ ἐκ ἀνδρῶν εἰς μνήμην, ἔξω
 ἀν' εἰς πικρῶς τῆς καίρας καὶ τῆς λόγου. ὡς δὲ πᾶσας αὐτῶν τῶν
 ἐν τοῖς λόγοις πλοκάς ἐξελύσας, καὶ πείραν ἅπασαν ἀφαι-
 ρεῖ, καὶ φανερὰν, ὡσαύτιστα παιδῶν παρωδάμενος, μὴ γὰρ
 καὶ λαμπερῶν τῇ φωνῇ, τὸ Χριστιανὸς εἶναι τε καὶ μόνον ἀνεκέρ-
 ξον· εἰδὲ ἔγω μὲν πικρῶς διδοπέμπεται. καὶ γὰρ δευρὸς ἔργον
 εἶχε τὸν Βασιλέα, τῇ Καίσαρος παιδείῃσι συσχεῖται καὶ καλ-
 λωπίζεσθαι. ὡς καὶ τὸ περιβόητον τῷτο ἐν ταῖς πύλαις
 ἀκεῖν ἐφθέρχεται· ὡς Πατρὸς ὀτυχεῖς, ὡς παίδων ἀδελ-
 φῶν.

γων. ἐπειδὴ καὶ ἡμᾶς ἠξίωσαι τιμῆσαι τῇ κοινωνίᾳ τῆς ἀτι-
 μίας, ὧν καὶ τὴν παιδείαν Ἀθλιῶσιν ἔγνω, καὶ τὴν δὲ σέ-
 βειαν. δειτέρα δὲ εἰσὸδα ταμιούθεις, ἐπειδὴ γὰρ καὶ Περσῶν
 εἰκτόν ἢ δίκην καλῶς ἐξώπλισον, ἐπιπέσει πρὸς ἡμᾶς φυ-
 γὰς μακάριος, καὶ βροπαιῶχος ἀνείματος, καὶ τῶς ἐφανέστερος
 εἰς ἀτιμίαν ἢ τὴν λαμπρότητα. ταύτῃ ἐγὼ πῖν εἶπεν τῆς
 πολλῆς ἐκείνης χροῆς, καὶ τῆς ὑψηλῆς ἀληργίδος, καὶ τὰ πο-
 λυτέλας θαυμάσιος, ὑψηλοτέρων κείων μακρῶ καὶ τιμιωτέ-
 ρων. πῖπρ τῆς διηγύμῃτι πλέον ἐπαίρομαι, ἢ εἰ πᾶσαν ἐ-
 κείνη τὴν βασιλείαν ἀπεμείσαστο. τοῖς μὲν ἐν ποικροῖς.
 ὑποχωρεῖ χρόνοις, καὶ τῆτο καὶ τὴν ἡμετέρων ὑμοθεσίαν,
 ἐκείνης μὲν κείων, θαυμάσιος ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, καὶ
 μὴ ποροῖδοναι δειλία τὴν δὲ σέβειαν, ἕως δ' αὖ ἐξῆ, μὴ πορ-
 καλεῖσθαι τὰς κειδύνας κελύσσων, εἴτε δέει τῶν ἡμετέρων
 ψυχῶν, εἴτε φειδεῖ τῶν ἐπαγόντων τὸν κείδων. ἐπεὶ δὲ ὁ
 ζόφος ἐλύθη, καὶ ἡ ὑπεροχία καλῶς ἐδίκασε, καὶ ἡ σιλβῶ
 θεῖσα ρομφαία τὸν ἀσεβῆ κατέβαλε, καὶ Χριστιανοῖς ἐπὶ ἀνῆλ-
 δε τὰ ποράγματα, τί δὲ λέγειν μεθ' οἷας δόξης τε καὶ τιμῆς,
 ἢ πῶν μαρτυρίων οἷων καὶ ὄσων, καὶ ὡς διδὸς χάριν μάλλον, ἢ
 κοιζόμενος, τοῖς βασιλείοις αὐτοῖς ἀναλαβάνεται, καὶ
 θαυμάσιος τὴν ποροτέρων τιμῶν ἢ δειτέρα; καὶ Βασιλεῖς μὲν
 ὁ χρόνος παρήμειψε, Καίσαρ δὲ τὸ τῆς δόξιας ἀλύτον,
 καὶ πῶν παρ' αὐτοῖς πραιτείων, καὶ ἀγῶν βασιλευσίν, ὅσις
 μάλλον Καίσαρον οἰκειώσονται, καὶ ἔ μάλλον ἐκείνος ὀνομα-
 θῆν φίλος καὶ γνάριμος. τοιαῦτα Καίσαρ τὰ τῆς δὲ σέβειας
 καὶ ὄσων τῆς δὲ σέβειας. ἀκείτωσαν καὶ νέοι καὶ ἄνδρες, καὶ δὲ
 τῆς αὐτῆς ἀρετῆς, πρὸς τὴν αὐτὴν ἐπιφάνειαν ἐπειγέδωσαν
 ἀγαθῶν καὶ πόνων καρπὸς δὲ κληῆς, ὅσοις καὶ τῆτο θαυμάσιος
 δὲ, καὶ μέρος δὲ δαιμονίας ὑπολαμβάνεται. ἀλλ' οἷον δὲ, καὶ
 τῆτο τῶν τῶς αὐτὸν θαυμάσιος, ὁμοῖτε τῆς τῶν γορέων θεο-
 σέβειας, καὶ τῆς ἐκείνη μεγίστη ἔχον ἀπάδειξιν. διετρεβε
 μου

μὲν ἐν τῇ Βιθυνῶν, τὴν ἑποποσλίω ἀπὸ Βασιλέως δέπει
 ἀρχῆς. ἡ δὲ αὐτὴ, ταμιθῆεν βασιλεῖ τὰ χήματα, καὶ τῷ θῆ
 σαυρῶν ἔχειν τὴν ἐπιμέλειαν. ἐντεῦθεν γὰρ αὐτῆς πρὸς μείζονα
 ἀρχὰς Βασιλεύς προοιμιάζεται. τὴ δὲ πρώτῃ σιωπῆχθῆ-
 τος ἐν Νικαίᾳ σεισμῶ, ὅς δὴ χαλεπώτατος πῶν πρόποτε μη-
 μονοδομῶν γεγονῆσαι λέγεται, μικρῶ τὸς πάντας ἐγκατα-
 λαβόντος, καὶ τῆς πόλεως κάλλει σιωπῆφανίσαντος, μόλις
 τῶν ἐπιφανῶν, ἡ κομιδῇ σιωπὸς ὀλίγοις, ἐκ τῆς κινδύως περι-
 στώζεται, καὶ σωτηρίαν ἀπιστηθῆναι, αὐτῆς σκαπῆθῆς πρὸς
 συμπῶματι, καὶ μικρὰ σημεῖα τῆς κινδύως φερόμενος, ὅσοι
 τὸν φόβον παιδαγωγὸν λαβεῖν τῆς μείζονος σωτηρίας, καὶ ὁ-
 λος τῆς αὐτῆς γνώσεως μοίρας, μεταθέμενος τὴν στρατείαν ἐκ
 τῶν κινδύων, καὶ ἀμείψας ἑαυτῆς τὴν βασιλείαν. τὸ μὲν
 ἐν καὶ δισσοῖτο, καὶ κατὰ ἀνδρῶν ἑαυτῆς σιωπῆχθῆναι, ὡς πρὸς
 μὲν γὰρ ἔπειθεν, ἀρπάσαντες τὸν καιρὸν εἰς ἐπιθήτην,
 ὅπερ εἰδὲ αἰδοῖτε ποιοῦν ἐπαυσάμενοι, ζηλοτυπῶν τὸ ἐκεῖ
 μεγαλοφυῆς, σρεφόμενον ἐν τοῖς χείροσι, καὶ τὴν φιλόσοφον
 ἔπει ψυχῆ ἐν τοῖς δημοσίοις καλινδαιμένῳ, καὶ ὡσαύτῃ ἡλίου
 τέφει συγκαλυπτόμενον. ἀλλὰ τὸ μὲν σεισμῶ κρείττω ἐγί-
 νητο, τῆς ἰόσει δὲ ἐκ ἔτι καὶ γὰρ αὐτῶ ἀθραπος. καὶ τὸ μὲν
 ἰδιὸν ἐκείνης, τὸ δὲ κοινὸν πρὸς τῆς ἄλλης. καὶ τὸ μὲν τῆς δύσε-
 βείας, τὸ δὲ τῆς φύσεως, καὶ πρὸς λαβὸν ἡ πρὸς ἀμειδίαν τὸ πρὸς
 θος, ἵνα τῆς θανάτῳ σιωπῆχθῆς, τῆς παραδόξῳ τῆς τῶσε σω-
 τηρίας ἐγκαυχησώμεθα. καὶ καὶ ἡμῖν ὁ πολὺς Καισάρεις ἀ-
 πασέσῳσαι, κόνις τιμῆα, νεκρὸς ἐπαιτήμενος, ὕμνοις ἐκ
 ὕμνων παραπεμπόμενος, Μαρτύρων βήμασι πομπόμε-
 νος, γονέων χερσῶν ὁσῆαις τιμώμενος, μηδὲς λαμπροφῆς
 τῆς πάθῳ τὴν δὲ σέβειαν ἀπείσαγῆς, δάκρυσιν ἡπτομῶ-
 νος φιλοσοφία, ψαλμῶδῆαις κοιμιζώσαις τῆς θραύσεως, καὶ τῆς
 νιοκτίσεως ψυχῆς, αὐτὸ πνεῦμα δὲ ὕδατος ἀεμόρφωσεν, ἀεὶ
 τὴν γέρα καρπόμενος. τὸ τὸ σοι Καισάρει παρ' ἐμῶ τὸ ἐντάφισ-
 αὐτῆ

οὕτως πῶν ἐμαῖν λόγων αἱ ἀπαρχαί, ἕς κρυπτομένους πολ-
 λάκις μεμφάμενος, ἐπὶ σεαυτὸν γυμνώσειν ἐμελλες. ἕτος
 ὁ παρ' ἐμῆ Κόσμος, σοὶ δὲ Κόσμος παντὸς εὖ οἶδα φίλτατος,
 ἡ σφραῖον περιρρέοντε καὶ μαλακὰ γήματα, οἷς εὐδὲ περιών ἐ-
 χαιρις καὶ τὰς πόλεις, ἀρετῇ μόνη κοσμήμενος, εὐδὲ λίνα
 θερμῶς ὑφάσματα, εὐδὲ μύρων πολυτίμων ἐπιχύσεις, ἀ-
 τὰς γυναικωνίτισιν ἀπεπέμπω καὶ πρότερον, καὶ ὧν ἡμέρα
 μία λύει τὴν ὀδύνην, εὐδὲ ἄλλο τι τῶν μικρῶν καὶ τοῖς μικροῖς
 τιμίαν, ἅπαντα κατέκρυψον αὐτὸ σήμερον ὁ πικρὸς λίθος ἔπ-
 ης, μὲν τὸ καλῶ σώματος. ἐρρέψασάν μοι καὶ ἀγαῖνες ἑξ ἡλιω-
 κηὶ καὶ μῦθοι, δι' ὧν ἔφηβοι δυσυχεῖς ἐτιμήθησαν, μετὰ
 μικρῶν ἀγωνισμάτων προτιθεῖσθε τὰ ἔπαθλα. καὶ ὅσα εἴ-
 χων τε καὶ ἀπαργμάτων, ἢ σεμνίων τε καὶ ἀνθίων νεοδρί-
 πτων, ἀφοσιῶνται τὰς ἀπελθόντας ἀνθρώπους, νόμῳ πα-
 ρία μάλλον, καὶ ἀλογίᾳ πάθος, ἢ λόγῳ δαλδύοντες. τὸ
 δὲ ἐμὸν δῶρον, λόγος, ὁ τάχα καὶ ὁ μέλλων ὑπολήφεται χρο-
 νος αἰεὶ κινέμενον, καὶ ἐκ εἰς τὸ παντελὲς ἀπελθεῖν τὸν
 ἐσθλὸν μεταχωρήσαντα. φυλάσσαν δὲ αἰεὶ καὶ ἀκοῖς καὶ ψυ-
 χαῖς τὸν τιμώμενον, καὶ πινάκων ἐπαργεῶν προτιθεῖς τῆς
 εὐδοκίας τῆς ποσειμένης. τὰ μὲν ἔν παρ' ἡμῶν τοιαῦτα. εἰ δὲ
 μικρά, καὶ τῆς ἀξίας ἐλάττω, καὶ Θεῷ φίλον τὸ καὶ δυνάμιν.
 καὶ τὰ μὲν ἀποδεδώκαμεν, τὰ δὲ δώσωμεν, τὰς δὲ ἕως προσ-
 φέροντες τιμὰς τε καὶ μίσημας, οἳ γὰρ τῶ βίῳ περιλειπόμενοι.
 εὖ δὲ ἡμῖν Οὐρανὸς ἐμβατρίοις, ὡς θεῖα καὶ ἱερά κεφαλὴ, καὶ
 ὡς κόλποις Ἀβραάμ, οἳ τεινὲς δὴ ἐπιείσιν, ἀπαύσαιο
 καὶ Ἀγγέλων ἐποπτρίοις χορείαν, καὶ μακαρίων ἀνδρῶν δόξας
 τε καὶ λαμπρότητας. μάλλον δὲ συγχορίοις καὶ σεμναγάλλοιο
 πάντα δαγγέλων τὰ τῆ δὲ ἀφ' ὕψους, τὰς τε καλεμένους πλά-
 τας, καὶ τὰς ἐρριμμάσας ἀξίας, καὶ τὰς φουδομένους τιμὰς, καὶ τὴν
 εὐδὲ τῶν αἰδήσεων πλοῦτον, καὶ τὴν τῆ βίῳ τῆς περιφορᾶς, καὶ
 τὴν ὡς ἐν νυκτομαχίᾳ σύγχυσίν τε καὶ ἀγνοίαν, ἑσσιλεί

τῆς μεγάλης παρυσάμνος, καὶ τῆ ἐκείθεν φωτὸς πληρέμην, καὶ
 ἔμικρὰ λογορροίῳ ἐντυθεῖν δεξάμνοι, ὅσον ἐν ἐσώπφοις φωνῶν
 κίζεσθαι καὶ αἰτίγμασιν, αὐτῆ τῆ πηγῆ τὰ καλὰ μὲν ταῦτα ἐπι-
 τύχοιμιν, καθαρῶ τῶ γὰρ καθαρῶ τὴν ἀλήθειαν ἐποπτεύου-
 πες, καὶ τῆτον μισθὸν ἀεισκομῆσι πῶς παρὰ τὸ κελὸν ἐντυθεῖν
 φιλοπονίας, τὴν τελειότεραν ἐρεῖσθαι τὴν καλῆ μετρίαν καὶ σω-
 ρίαν, ἅπαν δὲ τῆς ἡμετέρας τέλος μυσταγωγίας, βίβλοι τε
 καὶ ψυχὰ θεολόγοι θεασίζουσι. τί λοιπὸν ἔτι; τὴν ἐκλογὴν
 θεραπείαν τοῖς ἀλγῶσι προσενέγκειν. μέγα δὲ τοῖς πενθεῖ-
 σι τὸ παρὰ τῶν σωμαλγέτων φάρμακον. καὶ οἱ τὸ ἴσον τὰ πά-
 θος ἔχοντες πλέον εἰσὶν εἰς πῶδαμυδίαν τοῖς πάχκοι. μά-
 λιστα μὲν ἐν πρὸς τοιούτοις ἔστιν ἡμῖν ὁ λόγος, ὑπὲρ ἀναι-
 ρηνοῦ μὲν ἡ, εἰ μὴ καθάπερ ἄλλε πικρὸς πῶν καλῶν, ἔτι
 καὶ καρτερίας τὰ πρῶτα φέροντο. καὶ γὰρ εἰ φιλόπαιδες πικρὸν
 μᾶλλον, ἀλλὰ καὶ πάντων μᾶλλον φιλόσοφοι καὶ φιλόχειροι, καὶ
 τὴν ἐντυθεῖν ματάβασιν ἐν πλείοτος αὐτοῖ τε μελέτησαντες,
 καὶ τὸς ὅς αὐτῶν διδάξαντες, μᾶλλον δὲ τὸν βίον ὅλον μελέτη
 λύσεως ἐνεπασάμνοι. εἰ δὲ ἔτι τὸ πάθος ἐπισηκοτεῖ τοῖς λο-
 γισμοῖς, καὶ καθάπερ λήμητις τὸν ὀφθαλμὸν ὑπελθεῖν,
 καθαρῶς σινοδεῖν ἕκ ἐῶ τὸ δέον, φέρει δέξασθαι πῶδαμυδίαν
 οἱ προσβύτεροι τὰ νέε, καὶ τὰ παιδὸς οἱ Πατέρες, καὶ τὰ κερδι-
 κείσθαι παρὰ πῶν κλιμύτων ὀφείλοντες, οἱ πολλὰς κερδισίω-
 τες, καὶ τὸ πολλῶ χρόνῳ τὴν ἐμπειρίαν συλλέξαντες. θαν-
 μάσητε δὲ μηδὲν, εἰ γέος κερδιστῶ γέροντας, καὶ τὰ τὰ ἡμέτερον,
 ἔτι πολλὰς ἀμεινον σινορῶν ἔχω. πόσον ἔτι βιωσόμεθα
 χρόνον, ἢ τίμια παλαιά, καὶ Θεῶ πληκτιάζουσαι; πόσον ἀ-
 παύθαι κακοπραθήσομεν; ἔδδ' ὁ πᾶς ἀνθρώπων βίος μακρὸς,
 εἰς τῆ θεῖα φύσει καὶ ἀτελοῦτήτι παραβαλεῖν, μὴ ὅτι τὸ τῆς
 ζωῆς λείψανον, καὶ ἡ λύσις εἰς αὐ εἰποιμῶν τῆς ἀνθρώπινης
 πνεύσης, καὶ τὰ προσκαίρε βίε τὰ τελοῦταῖα. πόσον ἡμῖν
 ἔσθαι Κασάερος; πόσον ἔτι τὸν ἀπελθόντα πενθήσομεν; ἢ
 πρὸς

πρὸς τὴν αὐτὴν ἐπειγόμεθα μολύ; ἐ τὸν αὐτὸν ὑποδυο-
 μεθα λίθου αὐτίκα; ἢ ἢ αὐτὴ κόις μὲ μικρὸν ἐσόμαθα;
 ἢ πᾶντον κερδανέμεν ἐν ταῖς μικραῖς ταύταις ἡμέραις, ὅσον
 πλείω κακὰ, τὰ μὲν ἰδόντες, τὰ δὲ παθόντας, τὰ δὲ καὶ
 πράξαντες ἴσως, λειτουργήσαι τῆς φύσεως νόμῳ τὴν κοινὴν
 εἰσφορὰν καὶ ἀσφάλειον; καὶ τοῖς μὲν ἐπαπελθεῖν, τῶν δὲ προα-
 πελθεῖν, καὶ τὰς μὲν κλαῦσαι, ἐπὶ δὲ τῶν θρηνηθῆναι, καὶ
 παρ' ἄλλων ἀντιλαβεῖν, ὃν προεισηυέγκημεν ἄλλοις τῶν σα-
 κρῶν ἕρακοι. τοιούτος ὁ βίος ἡμῶν ἀδελφοί, τῶν ζώντων πρόσ-
 καιρα. τοιούτη τὸ ἦν γῆς παίγνιον, ἐκ ὄντας γνῶναι, καὶ
 ἡγομένους ἀναλυθῆναι. ὅσαρ ἐσμὲν ἔχ. ἰσομέτρον, φέμεν
 τι μὴ κρατέμενον, πτῆσις ὀρέε παραρχομεν, καὶς ἐπὶ δου-
 λάσης ἰχίος ἐκ ἔχουσα, κόις, ἀτμῖς, ἐωθινή δρόσος, αἴ-
 θος καιρῶ φύμενον, καὶ καιρῶ λυόμενον. ἀθροπος, ὡσεὶ
 χέρτος αἰ ἡμέραι αὐτῆ, ὡσεὶ μέθος τῆ ἀγρῆ, ἕτως ἔξανθή-
 σει. καλῶς ὁ θεῖος Δαβὶδ' περὶ τῆς ἀδουσίας ἡμῶν ἐφιλοσό-
 φητε. καὶ ἐν ἐκείνοις πάλιν τοῖς ῥήμασι, τὴν ὀλιγότιμην τῶν
 ἡμερῶν με ἀνάγγελόν μοι. καὶ παλαισῶν μέτρον τὰς ἀνθρώ-
 πινος ἡμέρας ὀρίζεται. τί δ' ἀν' εἶποις πρὸς Ἰερραμίαν, ὅς
 καὶ τῆ μὴ μὲν μέμφεται, τῆς γνῶσεως ἀλγῶν, καὶ ταῦτα ἐπὶ
 ἀλλοθίοις πταίσμασι; πάντα εἶδόν φησιν ὁ Ἐκκλησιαστής,
 πάντα ἐπὶ λθον λογισμῶ τὰ ἀνθρώπινα, πλεῖτον, ἔυφρον,
 δυναστείαν, δόξαν τὴν ἄσπιον, σοφίαν τὴν ὑποβλήγισσαν
 πλεον, ἢ κραυμενέω, πάλιν ἔυφρον, σοφίαν πάλιν, ἐπὶ
 τὰ αὐτὰ πολλάκις ἀνακυκλέμενος, γασρὸς ἡδονῆς, παραδεί-
 σος, πλεῖθος οἰκιτῶν, πλεῖθος κτημάτων, οἰνοχόας, καὶ οἰ-
 νοχόας, ἀδουσίας, καὶ ἀδύσας, ὄπλα, δορυφόρος, ἔθνη πρῆπι-
 πτοντα, φόρος συλλεγομενῆς, ὄφρῳ Βασιλείας, ὅσα πᾶ-
 ειτὰ βίβ, ὅσα τῶν ἀναγκαίων, οἷς ὑπὲρ, πάντας ἡλθον
 Βασιλεῖς τῆς ἐμπροσθεν. καὶ τί ἐπὶ πᾶσι τέτοις; πάντα μα-
 ταιότης ματαιότητων, τὰ πάσα ματαιότης, καὶ προκίρεται πνύ-

ματος, εἴτ' ἐν ὀρμήτις ψυχῆς ἀλόγιστος, καὶ περιπατοῦν
 ἀφραῖνε, πῆτο κατακλεισθέντες, ἴσως ἐκ τῆ παλαιᾶ πόμα-
 τος. ἀλλὰ τέλος λόγε, φησὶ, τὸ πᾶν ἄκωα, τὸν Θεὸν φοβῆ-
 ῖντα ἡμῶν τῆς ἀπειρίας ἴσταται, καὶ τῆτο σοὶ μόνον τῆς ἐνταῦθα
 ζωῆς τὸ κέρδος, ὁδηγηθῆναι δεῖ παροχῆς πᾶν ὀραματῶν,
 καὶ σαλευομένων, ἐπὶ τὰ ἐσῶτα καὶ μὴ κινέμενα. μὴ πύ-
 νω πρὸς θάλασσαν Καισάρειον, οἷον ἀπὸ κλάσσει κακῶν εἰδί-
 πος, ἀλλ' ἡμᾶς αὐτῆς, οἷοις ὑπελείφθημεν, καὶ οἷα θυσίαι
 εἰσομεν, εἰ μὴ γνησίως Θεῷ προδόμενοι, καὶ σταραδραμό-
 νος πᾶ παραζέχοντα, πρὸς τὴν αἰῶν ζωὴν ἐπειγοίμεθα.
 ἔτι ὑπὲρ γῆς ὄντες, καταλιπόντες τὴν γῆν, καὶ τῆ πνύμα-
 τι φέροντι πρὸς τὴν αἰῶν γνησίως ἀπολαθῆσαντες. πύτα καὶ
 ἀλγεινὰ τοῖς ὀλιγοψύχοις, καὶ κῆφα τοῖς ἀνδραγατοῖς τὴν ἁ-
 γίαν. σκοπῶμεν δὲ ἕτως. ἐκ ἄρξει Καισάρειος, ἀλλ' ἐδί-
 κερχθήσεται πρὸς ἄλλων. εἰ φοβήσεται τινὰς, ἀλλ' ἐδί-
 βρυὸν Δεσποτίαν, πολλάκις τὸν ἐδί- ἀρχεσθαι ἄξιον. εἰ συ-
 σάξει πλεῖτον, ἀλλ' ἐδί- ὑπόφεται φθόρον, ἢ ψυχῶν ζημι-
 θήσεται κακῶς σιωάγων, καὶ τὸσῶτον αἰεὶ προσλαμβάνειν ζη-
 τῶν, ὅσον ἐκπύσεται. τοιαύτη γὰρ ἢ τῆ πλεῖτερον νόσος, ὅρον πᾶ
 διδοῦναι πλείονος ἐκ ἔχουσα, ἀλλὰ τὸ ποτὸν αἰεὶ δίψης ποικι-
 μῶν φάρμακον. ἐκ ἐπιδείξεται λόγος, ἀλλ' ὑπὸ λόγων γι-
 θασμαθῆσεται. εἰ φιλοσοφήσει τὰ Ἰπποκράτους καὶ Γαλιῆν,
 καὶ τῶν ἀντιθέτων ἐκείνοις, ἀλλ' εἰ καταπαθήσει νόσοις, ἰδίας
 ἐπ' ἀλλοθῆσαις συμφοραῖς λύπας καρπέμενος. ἐκ ἀποδείξει
 πᾶ Εὐκλείδου καὶ Πτολεμαίου καὶ Ἡρώωνος, ἀλλ' ἐδί- ἀλγήσει τοῖς
 ἐπαιδύτοις φυσῶσι μείζονα. εἰ καλλωπιεῖται τοῖς Πλάτω-
 νος, καὶ Ἀριστοτέλους, καὶ Πύρρωνος, καὶ Δημοκρίτοις δῆσι,
 καὶ Ἡρακλείτοις, καὶ Ἀξαγόροις, Κλεόθαις τε, καὶ Ἐπικύ-
 ροις, καὶ ἐκ οἷδ' οἷς τισι τῶν ἐκ τῆς σεμνῆς Στωῆς καὶ Ἀκαδη-
 μίας, ἀλλ' ἐδί- φροντίσει ὅπως θαλύσει τῆσαν τῆς πιδυνοτά-
 τας. τίμα δεῖ μνημονεύειν τῶν ἄλλων; ἀλλὰ πύτα δὴ, τῆ

ἴμια πᾶσι καὶ περισσέδασα. ἔ παραστήσεται γαμετῶν, ἢ
 παίδας, ἀλλ' ἔδὲ θρῆνήσει ἰάτρως, ἢ θρῆνηθήσεται ὑπὸ τέ-
 των, ἢ καταλιπῶν ἄλλοις, ἢ καταλειφθεὶς συμφορᾶς ὑπόμνη-
 μα. ἔ κληρονομήσει χρημάτων, ἀλλὰ κληρονομηθήσεται
 ὑφ' ὧν χρησιμώτατον, καὶ ὧν αὐτὸς ἠθέλησεν, ἵνα πλείσιος
 ἐσθλῶς μετανασῇ, πάντα μετ' ἑαυτῆ φερόμενος. ὦ τῆς φι-
 λοτιμίας, ὦ τῆς καινῆς παρακλήσεως, ὦ τῆς μεγαλοφυχίας
 τῶν ἐπιβαλλομένων. ἠκούθη κήρυγμα πάσης ἀκοῆς ἀξίον, καὶ
 μηδὲς πάθος κερᾶται δι' ὑποχρέσεως καλῆς καὶ ὁσίας, δεῦνα
 τὰ πάντα τῶ παιδῶν, τὸν ἐκείνη πλάτον, ὑπὲρ ἐκείνη δω-
 ρον, ἑντέφιον, καὶ μηδὲν ὑπολειφθῆναι τοῖς προσδοκήσα-
 σιν. ἔπω ταῦτα ἰκασά πρός τὴν ἀρετήν; προσοίσω τὸ μεῖ-
 ζον φάρμακον κείσομαι σοφῶν λόγοις, ὅτι ψυχή πᾶσα
 καλή τε καὶ θεοφιλής, ἐπειδὴ τῆ συνδεδεμένη σώματος, ἐν-
 δεύει ἀπαλλαγῇ, εὐθὺς μετ' ὅσον σιωπῆσθαι καὶ θεωρεῖν τὸ
 μόνοντος αὐτῶ καλῆ ἡγομένη, ἄτε τῆ ἠπισκοπῆντος ἀνακα-
 θαρτούτος, ἢ ἰσοτερούτος, ἢ, ἔκ οἷδ' ὅτι καὶ λέγειν ἡγή-
 θασμασίωσ τινὰ ἠδονῶν ἠδεται, καὶ ἀγάλλεται, καὶ ἔλεως χω-
 ρεῖ πρός τὸν ἑαυτῆς Δεσπότην, ὡσπερ τι δεσποτικῶν χαλε-
 πὸν τὸν ἑνταῦθα βίον ἀποφυγεῖσα, καὶ τὰς πρῆμειμῶνας ἀ-
 ποσεισάμενη πρέδας, ὑφ' ὧν τὸ τῆς διανοίας πτερόν καθείλ-
 κητο, καὶ οἶον ἠδὴ τῆ φωνησῶν καρπῆται τῆ ἀποκειμένου
 μακαρότητα. μικρὸν δ' ὕστερον καὶ τὸ συγγῆνές σαρκίον ἀπο-
 λαβῆσα, ὡ τὰ ἐκείθεν σιωφίλοσοφῆσε, ὡδὲ τῆς καὶ δέσσης
 καὶ πιστῶ δέσσης γῆς, ἔσπον ὅσ οἶδον ὁ ταῦτα σιωδήσας,
 καὶ ἀγλύσας Θεός, τῶν συγκληρονομεῖ τῆς ἐκείθεν δόξης.
 καὶ καθάπερ τῶν μοχθηρῶν αὐτῆ μετέχε δὲ τῆ συμφύτων,
 ἔπω καὶ τῶν τερπνῶν ἑαυτῆς μεταδίδωσιν, ὅλον εἰς ἑαυτὴν ἀ-
 καλώσασα, καὶ ἡγομένη σιω τῶν ἐν καὶ πνεῦμα, καὶ κῆς, καὶ
 Θεός, καὶ καταπερότος ὑπὸ τῆς ζωῆς τῆ θνητῆ τε καὶ βέοντος, ἀ-
 καὶ γ' ἔν οἷα περὶ συμπήξασ ὅσων τε καὶ ἰδύρων φιλοσοφεῖται

τῆς θείης Γεζεκίηλ, ὅσα μετ' ἐκείνον τῆς θείης Παύλας πρὸς
 σκηνώματος ἐπηγεῖα, καὶ οἰκίας ἀχειροποιήτα· τὰ μὲν καὶ
 ταλυθισομέναι, τῆς δὲ ὑπεκρινούσης ἐν Οὐρανοῖς. καὶ τὴν μὴ
 ἔτι τῆς σώματος ἐκδημίαν, ἐκδημίαν πρὸς τὸν Κύριον εἶναι
 φάσκοντος. τὴν δὲ σὺν τῆν ζωὴν, αἷς ἐκδημίαν ὀδυρομέ-
 νη, καὶ ἴσθ' ἑαυτὸ προθῆντος καὶ ἀποδύοντος τὴν ἀνάληψιν. τί μι-
 κροφυχῶς περὶ τῆς ἐλπίδας; τί γίνομαι πρόσκαιρος; ἀνα-
 μέτω τῆν τοῦ Ἀρχαγγέλου φωνῆν, τὴν ἐχάτην σάλπιγγα,
 τὸν Οὐρανὸν μεταχηματισμὸν, τῆν γῆν μεταποίησιν, τὴν τῶν
 στοιχείων ἐλύθριαν, τὴν Κόσμον παντὸς ἀνακάνειν. τότε
 Καίσαρον αὐτὸν ἄφομαι, μήποτε ἐκδημῶντα, μήποτε ἐν-
 ρόμῳ, μήποτε πονθῆντα, μήποτε ἐλεῖντα, λαμπρὸν,
 ἔνδοξον, ὑψηλόν, οἷός μοι καὶ κατ' ὄναρ ὡφθῆς πολλάκις ὡ-
 φίλτατε ἀδελφῶν ἐμοῦ, καὶ φιλαδελφότητα, εἴτε τὰ βλάσφημα
 τῆς ἀνατυπύοντος, εἴτε τῆς ἀληθείας. καὶ δὲ ἀφῆς τῆς
 θρήνης εἰς ἑμαυτὸν βλέψω, μήτε θρήνων ἄξιον λάθω φέ-
 ρειν, καὶ τὰ ἑμαυτῶν περὶ σκέφομαι. Ἔσοι ἀθρόπαι (μέτιστα
 γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ λόγος) ἕως πότε βαρυκάρδιοι, καὶ παχεῖς τῆς
 διάνοιας; ἴνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;
 μέγα τι τὸν ἐντεῦθεν βίον, καὶ τῶν ὀλίγων ταύτης ἡμέρας πολ-
 λὰς ἀπολαμβάνοντες, καὶ τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν ἀσπασίαν
 καὶ ἡδέαν, ὡς οἵτι βαρὺ καὶ φεμῶδες ἀποστροφόμενοι; ἔγνω-
 σάμεθα ἡμᾶς αὐτάς; ἔτι τὰ φαινόμενα ρίψαμε; ἔτι πρὸς τὴν
 ψάμνον βλέψαμε; ἔτι εἴτι καὶ λυπεῖσθαι χρεῖ, τὴν κατῆρον ἀ-
 κισώμεθα, τῆς παροικίας μηκισμένης; καὶ τὸν θείον Δαβὶδ,
 σκηνώματα σκοτισμῶν, καὶ τὸ πονηρὸν κακώσεως, καὶ ἰλιθὺ βυθῶν,
 καὶ σκιαὴ θανάτου τῆς δὲ ἀποκαλιῶντα, ὅτι βραδυψύχοι ἐν
 κοῖσι ταύτοις οἷς περιφύρομεν, ὅτι ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκο-
 μεν πρὸ τῆς ἁμαρτίας θάνατον, ὅσοι γεγονότες τῶν ἐγὼ
 φοβῶμαι τὸν φόβον, τῆν καὶ γύμνον καὶ μετ' ἡμέραν σιωπῶμεν,
 ἔτι εἰ με ἀναπνεῖν ἢ ἐκείθου δόξα, καὶ τὰ ἐκείθου διαμαρτυρία,

ὡς πῶς μὲν ἐφίεμαι, μέγας καὶ τὸ δυνάσθαι λέγειν· ἐκλείπει
 εἰς τὸ σωτήριόν σου ἢ ψυχὴ μου· τὰ δὲ φείτω, καὶ ἀποστροφῆς
 μαι· ἐκείνο δὲ εἰ δίδωκε, μή μοι τὸ σῶμα τῆτο ἄρρητον καὶ
 ἄφθαρτον παντελῶς οἰχίσσεται, ἀλλὰ μὴ τὸ τῷ Θεῷ πλάσ-
 μα τὸ εὐδοξον (εὐδοξον γὰρ κατορθῶν, ὡς ἀντιμον ἀμαρτι-
 ον) ἐν ᾧ λόγος, νόμος, ἐλπίς, τὴν αὐτῶν τοῖς ἀλόγοις ἀ-
 τιμίαν κατακεῖθαι, καὶ μηδὲν πλέον ἢ μὲν τὴν χάριτά σου, ὡς
 ὀφελόν γε τίς ποιηροῖς, καὶ τῷ ἐκείθεν πυρὸς ἀξίους· εἶθε νῦν
 κρώσασαι τὰ μέλη πᾶσι τῆς γῆς· εἶθε πάντα τὰ πνεύματα
 διαπνήσασαι, τὴν ἐσθλὴν καὶ ὀλίγοις βατῶν ὁδοῦσας ὁδὸν,
 μὴ τὴν πλατείαν καὶ ἀέταυ, ὡς πᾶσι γε μὲν τῆτο λαμπρὰ καὶ με-
 γάλα, καὶ μείζων ἢ καὶ τὴν ἀξίαν ἐλπίς· τί ἔστιν ἀνθρώ-
 πος, ὅτι μιμησκήσῃ αὐτῷ; τί τὸ καινόν τῆτο Θεῷ ἐμὲ μυστή-
 ριον; μικρὸς εἰμι καὶ μέγας, πεπεινός καὶ ὑψηλός, θνητός καὶ
 ἀθάνατος, ὀπίγειος καὶ ἐραυτός· ἐκεῖνα μὲν τῷ κάτω Κόσμῳ,
 ταῦτα μὲν τῷ Θεῷ, ἐκεῖνα μὲν τῆς σαρκὸς, ταῦτα μὲν τῷ πνεύ-
 ματος· Χειρῶν σιωπηφιλῶν με δεῖ, Χειρῶν σιωπηφιλῶν
 συγκληρονομήσαι· Χειρῶν, ἴδιον φιλῶσαι Θεῷ, Θεὸν αὐτὸν
 ὁρᾶτε ποῖ προΐων, ἀνήγαγόν ἡμᾶς ὁ λόγος· μικρὰ καὶ χάλει
 ὁμολογῶ τὰ πάθει, ᾧ τοιαῦτα ἐφιλοσόφησα, καὶ δὲ ὁ μάλ-
 λον ἐρασῆς ἐχονόμενον τῆς ἐμῆς ἀπαρσάσεως· τῆτο ἡμῖν
 τὸ μέγα μυστήριον βάλεται· τῆτο ἡμῖν ὁ ἐνωθρευτικῆς δι-
 ἡμᾶς καὶ πτωχούσας Θεός, ἵνα ἀναστήσῃ τὴν σάρκα, καὶ ἀνα-
 σώσῃται τὴν εἰκόνα, καὶ ἀναπλάσῃ τὸν ἀνθρώπον· ἵνα γε-
 γάμεθα οἱ πάντες ἐν ἐν Χειρῶν, γενομένη τὰ πάντα ἐν πᾶ-
 σιν ἡμῖν τελείως, ὅσα πέρβειν αὐτός, τῆν νῦν ἐν ἡμῖν ὑ-
 παρχόντων σαρκικῶν τε καὶ ἀνθρώπων· ἵνα μηκέτι ὄμην ἀρ-
 ρῶν καὶ θῆλυ, βάρβαρος, σκυΐθης, δῆλος, ἐλάθερως, τῆς
 σαρκὸς γνωρίσματα· μόνον δὲ φέρωμεν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς τὸν
 Θεῖον χαρακτῆρα, παρ' ἑ καὶ εἰς ὃν γεγόναμεν· τοσούτον ἀπ-
 κῦρῶ μορφωθέντες καὶ τυπωθέντες, ὡς τε καὶ ὁπὸ μόνον γινώσ-
 κεδαι

κεδαι, ἢ εἰμὸς γε ὅπερ ἐλπίζομεν, ἢ τὴν μεγάλην Θεοῦ
 τῆ μεγαλοδωρία φιλαθραπίαν ὅς μικρὰ αἰτῶ, μεγάλα
 χαρίζεται νυν τε, ἢ εἰς τὸν ἔπειτος χρόνον, τοῖς γυναικῶν
 αὐτὸν ἀγαπῶσι, πάντα σέγοντες, πάντα ὑπομνούοντες ἢ
 ἢ εἰς αὐτὸν ἀγάπῳ τε ἢ ἐλπίδα. Ἐπὶ πᾶσιν δὲ χαρι-
 σάντες, δεξιοῖς τε ὁμοίως ἢ ἀειθεροῖς, ἡδέσι λέγω καὶ ἀ-
 ριαροῖς (ἐπειδὴ καὶ ταῦτα σωτηρίας ὅπλα ποικίλεις οἶδα
 ὁ λόγος) αὐτῶν ποικιλοκατατιθέμενοι τὰς ἡμετέρας ψυχὰς,
 τὰς τῶν ποικιλοκαταλύωντων, ὡσπερ ἐν ὁδῷ κοινῇ τῶν ἐτοιμα-
 τέρων. ὁ δὲ καὶ αὐτοὶ ποιήσαντες, ἐνταῦθα τῷ λόγῳ λέ-
 ξομεν. ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς τῶν δακρύων, ἐπὶ τὸν τάφον ἡδὲ
 ἀπέδοντες τὸν ὑμέτερον, ὃν δῶρον παρ' ὑμῶν ἔχει Κατα-
 ελος, λυπηρόν τε ἢ μόνιμον, γονεῦσι μὲν ἐτοιμαθῆναι καὶ
 γήρα καὶ καιρὸν, παιδὶ δὲ καὶ νεότητι δωρηθῆναι καὶ πᾶσι
 τὸ εἶκος, καὶ εἰ ἀπεικός, τῶν διέποντι τὰ ἡμέτερα, ἢ
 Δέαστοι πάντων καὶ ποιητῶν, καὶ χειροτότων τῶν τῶν πλά-
 σματος, ὡς Θεὸς τῶν ἁνδρώπων, ἢ Πάτερ καὶ Κυ-
 βερνήτης, ὡς ζωῆς καὶ σωτηρίας Κύριε, ὡς ψυχῶν ἡμετέρων
 παρμία καὶ ὀργάνη, ὡς ποιῶν τὰ πάντα καὶ μετασκαδάζων τῶν
 τεχνίτη λόγῳ καὶ καιρὸν, καὶ ὡς αὐτὸς ἐπιτάσσει, τῶν βάθει
 τῆς σῆς σοφίας καὶ διοικήσεως, νυν μὲν δέχοιο. Καὶ σάει
 ἀπαρχῶν τῆς ἡμετέρας ἀποδημίας. εἰ δὲ τὸν τελευταῖον
 πορῶτον, συγχωρήμων τῆς σοῖς λόγοις, οἷς τὸ πᾶν φέρε-
 ται. δέχοιο δὲ καὶ ἡμᾶς ὑπερον ἐν καιρῷ εὐθέτω, οἰκονο-
 μήσας ἐν τῇ σαρκὶ εἰς ὅσον αὐτῇ ἢ συμφέρον. ἢ δέχοιο γὰρ
 εἰς τὸν σὸν φόβον, ἐπιμαθῆναι καὶ ἐπερασμομένους, εἰς
 ὑποχωρήσας ἐν ἡμέρᾳ τῇ τελευταίᾳ, καὶ βίᾳ τῶν ἐνταῦθα
 ἀποσπασμομένους, ὃ τῶν φιλοκόσμων ψυχῶν πάθος καὶ φιλ-
 σάρκειαν, ἀλλὰ πορῶμεν πρὸς τὴν αὐτόθεν ζωὴν τὴν μα-
 κρῶνα τε καὶ μακαρίαν, τὴν ἐν Χειρῶν Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν, ὡς ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.